

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.17.2020.AMU(17)

RM-10-17-20

UC10

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 11d otrzymuje brzmienie:

„11d) gazociąg międzysystemowy – gazociąg przesyłowy przebiegający przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) mający na celu połączenie systemów przesyłowych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub
- b) łączący system przesyłowy z infrastrukturą gazową państwa innego niż określone w lit. a;”;

2) w art. 4i:

a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie będzie wywierać szkodliwego wpływu na konkurencję na rynkach, na które nowa infrastruktura może mieć wpływ, na skuteczne funkcjonowanie rynku gazu ziemnego w Unii Europejskiej lub odpowiednich systemów gazowych, ani nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku innym niż określony w ust. 5, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z:

- 1) organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na których rynki nowa

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2019, str. 1).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284.

infrastruktura lub infrastruktura, o której mowa w ust. 3, może wywierać wpływ, oraz

- 2) w przypadku gdy zwolnienie dotyczy nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, łączącej system przesyłowy z infrastrukturą gazową państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – odpowiednimi organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią tego państwa.

4b. Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy, o których mowa w ust. 4a, w wyznaczonym terminie, nieprzekraczającym trzech miesięcy, liczonym od dnia otrzymania wystąpienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie konsultacji, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1. W przypadku gdy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wystąpił do danego państwa o wskazanie organu właściwego w sprawie konsultacji, termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, liczy się od dnia otrzymania takiego wystąpienia przez to państwo.”,

- c) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. W przypadku niezgodnienia stanowiska, o którym mowa w ust. 5, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez ostatni z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej lub w przypadku uzgodnienia z tymi organami przekazania wniosku do Agencji w celu jego rozpatrzenia, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ten wniosek Agencji.”;

- 3) w art. 9c dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„13. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego może zawrzeć umowę dotyczącą eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta jest zgodna z przepisami niniejszej ustawy i decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wydanymi w stosunku do tego operatora.

14. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o zawarciu i każdorazowej zmianie umowy, o której mowa w ust. 13, oraz kopię tej umowy lub jej

każdorazowej zmiany, w terminie 14 dni od dnia zawarcia tej umowy lub dokonania jej zmiany.”;

- 4) w art. 15f dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w sprawach dotyczących gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w tym eksploatacji tego gazociągu, może współpracować z organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub innymi właściwymi organami państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej i zapobieżenia zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku gazu ziemnego oraz negatywnemu wpływowi tego gazociągu na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.

4. Przed podjęciem współpracy, o której mowa w ust. 3, dotyczącej gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, który znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami regulacyjnymi tego państwa.”;

- 5) po art. 15g dodaje się art. 15h w brzmieniu:

„Art. 15h. 1. Minister właściwy do spraw energii przed rozpoczęciem negocjacji umowy międzynarodowej w sprawie eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta dotyczy rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej, powiadamia o tym pisemnie Komisję Europejską nie później niż pięć miesięcy przed planowanym rozpoczęciem negocjacji.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o celach i zakresie negocjacji oraz informacje niezbędne do oceny ich:

- 1) zgodności z prawem Unii Europejskiej;
- 2) wpływu na:
 - a) funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej,
 - b) bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych w Rzeczypospolitej Polskiej i gazu ziemnego w Unii Europejskiej,
 - c) konkurencję w Unii Europejskiej, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej:

- 1) informacje o postępach i wynikach negocjacji, o których mowa w ust. 1 – na bieżąco;
 - 2) przyjęty tekst umowy, o której mowa w ust. 1 – przed jej podpisaniem;
 - 3) informacje o zawarciu, zmianie mocy obowiązującej i zmianie zakresu obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1 – niezwłocznie.”;
- 6) w art. 23 w ust. 2 w pkt 14b po wyrazach „na poziomie regionalnym” dodaje się wyrazy „oraz w celu spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych”;
- 7) w art. 56 w ust. 1 pkt 1c otrzymuje brzmienie:
„1c) nie przedstawia informacji, o których mowa w art. 7 ust. 8l, art. 9c ust. 3 pkt 9a lit. f, ust. 9–9b i 14, art. 9d ust. 8, art. 11c ust. 3, art. 11e ust. 5 i art. 16 ust. 21 i 22, lub nie przekazuje kopii umowy, o której mowa w art. 9c ust. 13, lub jej każdorazowej zmiany;”.

Art. 2. 1. W przypadku gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, którego pierwszy punkt połączenia znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz którego budowę ukończono do dnia 23 maja 2019 r. i do którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) nie miały zastosowania przepisy prawa Unii Europejskiej,
- 2) nie stosowało się obowiązków:
 - a) świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1,
 - b) przedkładania taryf do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,
 - c) spełniania kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1,
 - d) o których mowa w art. 9h–9h² ustawy zmienianej w art. 1

– Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw energii, może zwolnić to przedsiębiorstwo z wykonywania obowiązków, o których mowa w pkt 2.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić na czas określony, nie dłuższy niż 20 lat, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na konkurencję na rynku wewnętrznym gazu ziemnego Unii Europejskiej oraz na krajowym rynku paliw gazowych;

- 2) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej oraz krajowego rynku paliw gazowych;
- 3) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na efektywne funkcjonowanie systemów gazowych Unii Europejskiej;
- 4) nie wpłynie ono negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej i paliw gazowych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) bez jego udzielenia nie jest możliwe odzyskanie nakładów inwestycyjnych poniesionych na budowę gazociągu międzysystemowego, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1.

3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się w stosunku do gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy państwo inne niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 1, ma obowiązek stosowania zasad, których dotyczy zwolnienie, na mocy umowy, której stronami są Unia Europejska i to państwo.

4. W przypadku gdy gazociąg międzysystemowy, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, znajduje się na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do tego gazociągu po konsultacji z właściwymi organami tych państw członkowskich Unii Europejskiej. Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy w wyznaczonym terminie nie stanowi przeszkody do wydania decyzji przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

5. Wniosek w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia tego wniosku bez rozpatrzenia.

6. Decyzja w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydana po dniu 24 maja 2020 r.

7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki powiadamia Komisję Europejską o wydaniu decyzji w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, i publikuje tę decyzję w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w uzasadnionym przypadku udzielone ponownie. Przepisy ust. 1–4 i 7 stosuje się odpowiednio.

9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zwrócić się z wnioskiem do Komisji Europejskiej o jej przystąpienie w charakterze obserwatora do konsultacji prowadzonych między państwem członkowskim Unii Europejskiej, na którego terytorium znajduje się pierwszy punkt połączenia gazociągu przesyłowego, a państwem innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 3. Kopie umów, o których mowa w art. 9c ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1, i ich zmian, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. Limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2020 r. – 0 zł;
- 2) 2021 r. – 207 625 zł;
- 3) 2022 r. – 212 816 zł;
- 4) 2023 r. – 218 136 zł;
- 5) 2024 r. – 228 117 zł;
- 6) 2025 r. – 229 179 zł;
- 7) 2026 r. – 234 909 zł;
- 8) 2027 r. – 240 781 zł;
- 9) 2028 r. – 253 801 zł;
- 10) 2029 r. – 252 971 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Proponowane w projekcie ustawy zmiany mają na celu transpozycję do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (dalej: „dyrektywa 2019/692/UE”). Dyrektywa ta nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby zasady mające zastosowanie do linii przesyłowych gazu łączących dwa lub więcej państwa członkowskie miały również zastosowanie do linii przesyłowych gazu do i z państw trzecich, tj. niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Obowiązek nałożony dyrektywą 2019/692/UE wiąże państwa członkowskie co do celu, jakim oprócz objęcia prawem UE gazociągów z państw trzecich jest również zapewnienie spójności ram prawnych w Unii, co pozwoli uniknąć zakłóceń konkurencji na wewnętrznym rynku energii w Unii i negatywnego wpływu na bezpieczeństwo dostaw. Transpozycja tych przepisów do polskiego porządku prawnego zwiększy również przejrzystość i wzmocni pewność prawa dla uczestników rynku, w szczególności inwestorów w infrastrukturę gazową i użytkowników systemu, w odniesieniu do mającego zastosowanie systemu prawnego.

Projektowana zmiana doprowadzi do ujednoczenia reżimu prawnego w stosunku do wszystkich gazociągów przesyłowych przebiegających przez granicę RP, niezależnie od tego, czy łączą one Polskę z systemem gazowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej i EFTA czy też państwa niebędącego stroną żadnej z tych umów, oraz zapewni jednolite stosowanie prawa UE wobec takiej infrastruktury przez:

- rozszerzenie definicji „gazociągu międzysystemowego”,
- dookreślenie warunków udzielenia przedsiębiorstwu zwolnienia z obowiązków świadczenia usług, o których mowa w art. 4i ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: „ustawa”),
- rozszerzenie kompetencji krajowego organu regulacyjnego – Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) w zakresie współpracy z odpowiednimi organami państw członkowskich UE i państw trzecich w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi,

- wprowadzenie swobody zawierania umów w kwestiach dotyczących eksploatacji gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi,
- włączenie Komisji Europejskiej w proces negocjacji umów międzyrządowych dotyczących funkcjonowania gazociągów przesyłowych z państwami trzecimi.

Wprowadzenie przepisów w brzmieniu zaproponowanym w projekcie ustawy jest niezbędne w celu skutecznej i wyczerpującej implementacji dyrektywy 2019/692/UE.

Przepisy projektu ustawy dokonują przede wszystkim zmiany definicji „gazociągu międzysystemowego”, co stanowi implementację nowej definicji „połączenia wzajemnego” z art. 1 pkt 1 dyrektywy 2019/692/UE. Rozwiązanie takie pozwala objąć definicją wszystkie gazociągi przesyłowe przebiegające przez granicę RP, niezależnie od tego, czy łączą one Polskę z systemem gazowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej i EFTA czy też państwa niebędącego stroną żadnej z tych umów. Należy wskazać, że definicją objęta jest infrastruktura przebiegająca przez terytorium RP w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 2169, z późn. zm.), zgodnie z którą terytorium obejmuje także morskie wody wewnętrzne i morze terytorialne, wobec czego, w razie potrzeby, definicja znajdzie zastosowanie także wobec gazociągów morskich.

Projekt dokonuje zmiany brzmienia jednej z przesłanek zwolnienia przedsiębiorstwa z obowiązku świadczenia usług z art. 4i ustawy (zwolnienie dla tzw. „nowej infrastruktury”). Proponowane brzmienie art. 4i ust. 2 pkt 5 ustawy zostało uszczegółowione i uzupełnione o przesłankę braku szkodliwego wpływu na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej. Ponadto projekt przewiduje przy wydawaniu decyzji o zwolnieniu z art. 4i ustawy konsultacje Prezesa URE z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i EFTA, na których rynki infrastruktura, której dotyczy wnioski, może wywierać wpływ oraz w przypadku, gdy zwolnienie dotyczy gazociągu międzysystemowego z państwem trzecim, odpowiednimi organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią tego państwa. W ust. 5a tego samego artykułu wyraźnie określono także długość okresu, w jakim organy regulacyjne, których to dotyczy, starają się porozumieć w sprawie decyzji o zastosowaniu zwolnienia dla nowej infrastruktury – zgodnie z dyrektywą 2019/692/UE jest to 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez ostatni z właściwych organów.

Konsultacje dodawane w przepisach art. 4i ust. 4a i 4b ustawy stanowią implementację nowego obowiązku nałożonego dyrektywą 2019/692/UE. Zgodnie z nim organy regulacyjne państw członkowskich mają obowiązek konsultować się wzajemnie, jeśli infrastruktura może wywierać wpływ na ich rynki – niezależnie od tego, przez ile państw członkowskich przechodzi ta infrastruktura. Jest to obowiązek odrębny od wskazanego w art. 4i ust. 5–5b ustawy. Ten ostatni dotyczy obowiązku dokonania uzgodnień o charakterze dwojako kwalifikowanym: po pierwsze, aktualizuje się on wyłącznie w sytuacji, w której dana infrastruktura znajduje się na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po drugie, uzgodnienie ma na celu nie tylko zasięgnięcie opinii organów regulacyjnych innych państw, lecz osiągnięcie z nimi porozumienia. W razie jego braku kwestię rozstrzyga Agencja do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

Istotą konsultacji z art. 4i ust. 4a ustawy jest zasięgnięcie informacji koniecznych do realizacji traktatowej zasady solidarności energetycznej, zgodnie z którą Unia i państwa członkowskie mają ogólny obowiązek uwzględniania interesów pozostałych podmiotów w ramach wykonywania przysługujących im odpowiednio kompetencji (por. wyrok Sądu w sprawie T-883/16 Polska przeciwko Komisji). W ich toku dochodzi więc do ustalenia, czy planowane środki mogą naruszać interesy Unii i pozostałych państw członkowskich w dziedzinie energetyki, zaś ostateczna decyzja o zwolnieniu dla nowej infrastruktury pozostaje w kompetencji organu krajowego, bez potrzeby osiągania porozumienia z organami innych państw.

Dla wyjaśnienia zakresów obu procedur współpracy dookreślono, że konsultacje z art. 4i ust. 4a ustawy znajdują zastosowanie „w przypadku innym niż określony w ust. 5”.

Projektowana ustawa rozszerza kompetencje Prezesa URE w zakresie współpracy z odpowiednimi organami państw członkowskich UE, EFTA i państw trzecich w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi i gazociągów kopalnianych, co ma służyć zapewnieniu spójnego stosowania prawa UE wobec danej infrastruktury oraz zapobiec zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku gazu ziemnego (art. 4i ust. 4a, art. 15f ust. 3 i 4 oraz art. 23 ust. 2 pkt 14b ustawy).

W projekcie ustawy przewidziano także obowiązek przekazania Prezesowi URE informacji o zawarciu i każdorazowej zmianie umów dotyczących eksploatacji gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi przez operatora systemu

przesyłowego gazowego i operatora systemu połączonego gazowego (art. 9c ust. 13 i 14 ustawy). Przepis ten służy implementacji nowo wprowadzonego art. 48a dyrektywy 2009/73/WE, który gwarantuje swobodę zawierania oraz pozwala utrzymać w mocy obowiązujące porozumienia techniczne pomiędzy operatorami sieci przesyłowych i podmiotami z państw trzecich dotyczące eksploatacji linii przesyłowych gazu, o ile ich treść jest zgodna z prawem Unii, z przepisami ustawy – Prawo energetyczne i decyzjami Prezesa URE (prawomocnymi oraz wykonalnymi, którym nadano rygor natychmiastowej wykonalności) wydanymi w stosunku do tego operatora.

Odnośnie do przesłanek zgodności takich umów z prawem UE należy zauważyć, że są one obecnie transponowane do przepisów ustawy – Prawo energetyczne, które Prezes URE stosuje z mocy prawa, np. przepisy art. 9c, art. 9d ust. 1a czy art. 9h¹ ust. 1. Działania Prezesa URE w przypadku stwierdzenia, że umowa zawarta przez operatora systemu przesyłowego nie spełnia warunków jej zawarcia, określone są w szczególności w art. 9h¹ ust. 11 i 12 ustawy. Jest to postępowanie sprawdzające spełnianie kryteriów niezależności przez operatora systemu przesyłowego, na skutek którego Prezes URE może nawet uchylić decyzję o wyznaczeniu danego przedsiębiorstwa operatorem.

Celem zapewnienia skutecznego funkcjonowania dodawanych przepisów wprowadzono także w art. 1 pkt 7 projektu ustawy (art. 56 ust. 1 pkt 1c ustawy) sankcję za niedochowanie obowiązku przekazania Prezesowi URE informacji o zawarciu, zmianie mocy obowiązującej i zmianie zakresu obowiązywania umowy, o której mowa w projektowanym art. 9c ust. 13, lub niedochowanie obowiązku przesłania Prezesowi URE kopii takiej umowy, w terminie 14 dni od dnia zawarcia tej umowy lub dokonania jej zmiany. Dodatkowo wprowadzono przepis przejściowy w zakresie przekazywania umów zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy (art. 3).

Ponadto w projektowanym art. 15h ustawy nałóżono na ministra właściwego do spraw energii obowiązek powiadomienia Komisji Europejskiej o zamiarze prowadzenia negocjacji umowy międzynarodowej w sprawie eksploatacji gazociągów międzysystemowych z państwem trzecim oraz przekazywania innych właściwych informacji w toku negocjacji i po ich zakończeniu – w zakresie zawarcia, zmiany mocy obowiązującej oraz zmiany zakresu obowiązywania umowy, w tym o jej podpisaniu czy wejściu w życie. Obowiązek ten ma na celu implementację procedury upoważnienia z art. 49b znowelizowanej dyrektywy 2009/73/WE poprzez umożliwienie Komisji oceny

zgodności planowanych negocjacji i ich wyników z prawem Unii Europejskiej, ich wpływu na funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego, bezpieczeństwo dostaw i konkurencję w Rzeczypospolitej Polskiej i Unii Europejskiej.

Dyrektywa 2019/692/UE przyznała państwom członkowskim możliwość udzielenia odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy 2009/73/WE w odniesieniu do takich gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi, które zostały wybudowane przed dniem wejścia w życie dyrektywy (tj. 23.05.2019 r.).

Implementacja odstępstw wyrażonych w art. 1 pkt 2 i 3 dyrektywy 2019/692/UE, dotyczących rozdzielenia działalności przesyłowej oraz dystrybucyjnej od działalności wytwórczej oraz działalności obrotowej jest fakultatywna. Projektodawca zdecydował o braku potrzeby implementacji tych przepisów, które zezwalają państwom członkowskim na stosowanie modeli rozdziału innych niż rozdział własnościowy wobec gazociągów międzysystemowych z państwem trzecim powstałych przed 23 maja 2019 r., ze względu na dokonany już wybór modeli rozdziału systemów przesyłowych i operatorów systemów przesyłowych (unbundlingu) i ich wdrożenia w momencie implementacji do polskiego prawa III pakietu energetycznego.

Odstępstwo z art. 1 pkt 9 dyrektywy 2019/692/UE może być udzielone nie później niż dnia 24 maja 2020 r. wobec gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi wybudowanych przed 23 maja 2019 r., spełniających szereg dodatkowych warunków, wobec których nie stosowało się dotychczas obowiązków, których dotyczy zwolnienie. Wobec takiego zakresu przepisu projektodawca zdecydował o jego implementacji w art. 2 projektu, gdyż ma on charakter epizodyczny, wobec czego wprowadzanie go do ustawy – Prawo energetyczne wydaje się niecelowe. Ponadto na uwagę zasługuje fakt, iż ww. termin ma charakter materialny i prekluzyjny.

Celem europejskiego prawodawcy wyrażonym w motywie 4 dyrektywy 2019/692/UE jest zapewnienie, aby infrastruktura, wobec której nie miały uprzednio zastosowania przepisy prawa Unii Europejskiej, tj. zasada dostępu stron trzecich, Prezes URE zatwierdził obowiązujące taryfy, która ma już wyznaczonego operatora, lub działające na niej przedsiębiorstwo posiada certyfikat niezależności – w dalszym ciągu miała możliwość niestosowania przepisów dyrektywy.

W związku z tym w art. 2 projektu ustawy doprecyzowano, że przyznanie zwolnienia z wykonywania określonych obowiązków ustawy zmienianej w art. 1 nie jest możliwe

wobec gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi, w przypadku których nie został spełniony którykolwiek z poniższych warunków:

- zostały zbudowane przed dniem 23 maja 2019 r.,
- przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie były związane obowiązkami z art. 4 ust. 2, art. 47 ust. 1 ani art. 9d ust. 1a ustawy, ani nie były przedmiotem decyzji wydanej na podstawie art. 9h–9h² ustawy,
- spełniają łącznie warunki określone w art. 2 ust. 2 projektu,
- nie są objęte wyłączeniem z art. 2 ust. 3 projektu ustawy, odnoszącym się np. do państw Wspólnoty Energetycznej.

Art. 2 projektu ustawy określa także termin na złożenie wniosku z ust. 1 tego artykułu oraz obowiązki Prezesa URE związane z wydaniem decyzji o zwolnieniu.

Projektowana ustawa zawiera także przepis przejściowy dotyczący obowiązku, o którym mowa w art. 9c ust. 14 ustawy, zgodnie z którym umowy dotyczące eksploatacji gazociągu międzysystemowego z państwem trzecim i ich zmiany, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi URE w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. W zakresie zmienianego art. 4i oraz dodawanego art. 15h ustawy brak jest potrzeby formułowania przepisów przejściowych.

Projekt, nakładając nowe obowiązki na Prezesa URE, może skutkować zmianą poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. W związku z tym, zgodnie z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), w art. 4 projektu ustawy określa się maksymalny limit tych wydatków wyrażony kwotowo, na okres 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, oddzielnie dla każdego roku, poczynając od roku wejścia w życie ustawy.

Oświadczenia dotyczące projektu ustawy

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i stanowi jego implementację.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy pociąga za sobą nowe obciążenie budżetu państwa – zgodnie z limitem określonym w art. 4.

Projekt ustawy nie przewiduje konieczności wydania aktów wykonawczych.

Projekt ustawy nie wywiera wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom publicznym oraz, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Aktywów Państwowych.

Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Projektowany termin wejścia w życie nie narusza zasady demokratycznego państwa prawnego i jest zgodny z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Brak *vacatio legis* uzasadnione jest potrzebą pilnej implementacji transponowanej dyrektywy (termin upływa 24 lutego 2020 r.) oraz terminami, które bezpośrednio z niej wynikają: terminem wydania decyzji na podstawie art. 2 ust. 1 projektu ustawy (wydanie decyzji jest możliwe do dnia 24 maja 2020 r.) oraz terminem na złożenie wniosku przez podmioty zainteresowane odstępstwem (który został powiązany z wejściem w życie ustawy). Właściwe przeprowadzenie przez Prezesa URE procedury określonej w art. 2 wymaga wejścia w życie również art. 1 projektowanej ustawy, w szczególności w zakresie zmiany definicji gazociągu międzysystemowego oraz reżimu współpracy z organami innych państw, jak i stosownego czasu na przeprowadzenie postępowania, wobec czego projektodawca zdecydował o terminie wejścia w życie jak wyżej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Aktywów Państwowych</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jacek Sasin, Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Aktywów Państwowych</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Pikus, zastępca dyrektora Departamentu Ropy i Gazu, pawel.pikus@me.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 17.01.2020</p> <p>Źródło Prawo UE</p> <p>Nr w Wykazie prac UC10</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Proponowane zmiany ustawy – Prawo energetyczne wynikają z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego (dalej „dyrektywa 2019/692/UE”).

Zmiany wprowadzone ww. dyrektywą mają zapewnić, aby zasady mające zastosowanie do gazociągów łączących państwa członkowskie miały również zastosowanie, w obrębie Unii, do gazociągów do i z państw trzecich (tj. niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej ani EFTA). Ma to zapewnić spójność ram prawnych w Unii, a jednocześnie pozwoli uniknąć zakłóceń konkurencji na wewnętrznym rynku energii w Unii i negatywnego wpływu na bezpieczeństwo dostaw. Zwiększy to również przejrzystość i wzmocni pewność prawa dla uczestników rynku, w szczególności inwestorów w infrastrukturę gazową i użytkowników systemu, w odniesieniu do mającego zastosowanie systemu prawnego.

Rewizja dyrektywy 2009/73/WE w kształcie przyjętym 17 kwietnia 2019 r. przez Parlament Europejski i Radę jest narzędziem do zapewnienia stosowania prawa UE wobec infrastruktury gazowej łączącej państwa członkowskie z państwami trzecimi. Dokonane zmiany zapewniają większą spójność i przejrzystość regulacji, a przez to większą pewność prawa.

Termin implementacji dyrektywy 2019/692/UE upływa 24 lutego 2020 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa pozwoli dostosować regulacje krajowe do standardów przyjętych w dyrektywie 2019/692/UE. Koniecznym rozwiązaniem jest nowelizacja ustawy – Prawo energetyczne, celem przesądzenia, że przepisami III pakietu energetycznego objęte są, oprócz połączeń gazowych między państwami członkowskimi UE, również te łączące rynek UE z państwami trzecimi, co stanowiło istotę przyjętej w kwietniu 2019 r. dyrektywy.

Podstawowym planowanym narzędziem interwencji jest zmiana definicji gazociągu międzysystemowego z art. 3 pkt 11d ustawy – Prawo energetyczne. Proponowana definicja implementuje nową definicję „połączenia wzajemnego”, stanowiąc, że gazociąg międzysystemowy to gazociąg przesyłowy przebiegający przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej mający na celu połączenie systemów przesyłowych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub łączący system przesyłowy z infrastrukturą gazową innego państwa. Rozwiązanie takie nie pozostawia wątpliwości co do zakresu przyjętej definicji, która obejmuje wszystkie gazociągi przesyłowe przebiegające przez granicę RP, niezależnie od tego, czy łączą one Polskę z systemem gazowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej i EFTA czy też państwa niebędącego stroną żadnej z tych umów.

Ponadto planowana jest zmiana m.in. art. 4i, art. 9c, art. 15f i art. 23 ustawy – Prawo energetyczne dotyczących odpowiednio zwolnienia przedsiębiorstwa z obowiązku świadczenia usług, gdy wniosek dotyczy nowej infrastruktury, obowiązku przekazania Prezesowi URE informacji o zawarciu porozumień technicznych w kwestiach dotyczących eksploatacji gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi, spoczywającym na operatorze systemu przesyłowego oraz kompetencji Prezesa URE w zakresie współpracy z odpowiednimi organami państw członkowskich UE, EFTA i państw trzecich w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi i gazociągów kopalnianych. Ponadto w projektowanym art. 15h ustawy – Prawo energetyczne na ministra właściwego do spraw energii obowiązek powiadomienia Komisji Europejskiej o zamiarze prowadzenia negocjacji umowy międzynarodowej w sprawie eksploatacji gazociągów międzysystemowych z państwami trzecimi oraz przekazywania Komisji innych właściwych informacji w toku negocjacji i po ich zakończeniu – w celu implementacji wprowadzonej dyrektywą procedury

upoważnienia. Celem europejskiego prawodawcy wyrażonym w motywie 4 dyrektywy 2019/692/UE było zapewnienie, aby infrastruktura, wobec której nie miały uprzednio zastosowania przepisy prawa Unii Europejskiej, w dalszym ciągu miała możliwość niestosowania przepisów dyrektywy, w związku z czym w art. 2 projektowanej ustawy doprecyzowano warunki przyznania zwolnienia z wykonywania określonych obowiązków wynikających z ustawy – Prawo energetyczne. W efekcie planowane zmiany będą skutkować stosowaniem odpowiednich przepisów dotyczących m.in. dostępu stron trzecich, taryf, rozdziału własnościowego i przejrzystości do wszystkich – również pochodzących z państw trzecich – gazociągów funkcjonujących na terytorium i na morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2019/692/UE jest skierowana do państw członkowskich Unii Europejskiej. Z obowiązku jej implementacji są zwolnione państwa członkowskie bez dostępu do morza, które nie mają granic geograficznych z państwami trzecimi ani linii przesyłowych z państwami trzecimi. Ponadto Cypr i Malta, w związku z ich położeniem geograficznym, nie są zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy 2019/692/UE.

Rozwiązania, które zamierzają zastosować inne państwa członkowskie UE w celu implementacji dyrektywy do krajowego porządku prawnego, nie są dotychczas znane. Można założyć, że państwa członkowskie przygotowują nowe rozwiązania legislacyjne (nowe ustawy) lub jedynie wprowadzają zmiany w istniejących aktach normatywnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Operator systemu przesyłowego gazu ziemnego	1	Stanowisko RP z 2017 r. do wniosku w przedmiocie zmiany dyrektywy 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego	Zastosowanie do wszystkich gazociągów przekraczających granice między państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz punktów wyjścia/wejścia łączących krajowy system przesyłowy z systemami państw trzecich (Drozdowice, Wysokoje, Tietierówka, Kondratki, Hermanowice) zasad europejskiego rynku energii dotyczących: <ul style="list-style-type: none"> – rozdziału właścicielskiego (unbundlingu), – dostępu strony trzeciej (TPA), – regulacji taryfowych, – szczegółowych warunków dostępu i handlu. W przypadku istniejącego gazociągu Jamał-Europa przepisy znajdują już zastosowanie, a w przypadku realizowanego połączenia gazowego z Norwegią (Baltic Pipe) ustawa nie nałoży na te podmioty nowych obowiązków, gdyż pełne stosowanie wobec przedmiotowej infrastruktury prawa UE przewidziane zostało w umowie międzyrządowej regulującej funkcjonowanie gazociągu.
Urząd Regulacji Energetyki	1	Projekt	Nakłada dodatkowe obowiązki konsultacyjne na Prezesa URE w przypadku powstania nowej infrastruktury z państwami trzecimi lub zmiany warunków

													funkcjonowania infrastruktury istniejącej.
5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji													
Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), z chwilą przekazania do uzgodnień członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Rządowemu Centrum Legislacji i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.													
Konsultacje publiczne przeprowadzone zostały na początku grudnia 2019 r. i trwały 14 dni. W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:													
<ol style="list-style-type: none"> 1. NSZZ „Solidarność”; 2. Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych; 3. Konfederacji Lewiatan; 4. Business Centre Club; 5. Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej; 6. Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców; 7. Izbie Gospodarczej Gazownictwa; 8. Polsko-Niemieckiej Izbie Przemysłowo-Handlowej; 9. Towarowej Gieldzie Energii S.A.; 10. Towarzystwu Obrotu Energią; 11. Instytutowi Nafty i Gazu; 12. Krajowej Izbie Gospodarczej; 13. OGP Gaz-System S.A.; 14. Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S.A.; 15. Polskiej Spółce Gazownictwa sp. z o.o.; 16. Gas Storage Poland sp. z o.o.; 17. EWE Polska sp. z o.o. 													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie(0–10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0,21	0,21	0,22	0,23	0,23	0,24	0,24	0,25	0,25	0,25	2,33
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Wydatki związane z zatrudnieniem będą finansowane bezpośrednio z budżetu państwa (część 50 – URE).											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana regulacja będzie miała wpływ na sektor finansów publicznych w poniższy sposób. Projekt nakłada dodatkowe obowiązki konsultacyjne na Prezesa URE w przypadku powstania nowej infrastruktury z państwami trzecimi lub zmiany warunków funkcjonowania infrastruktury istniejącej. W związku z alokacją ww. zadań w Urzędzie Regulacji Energetyki (dalej: „URE”) będą generowane dodatkowe koszty wynikające z faktu utworzenia 1 wysokospecjalistycznego											

	etatu w URE (wymagana znajomość sektora gazowego, środowiska międzynarodowego oraz biegła znajomość co najmniej języka angielskiego).
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, osoby niepełnosprawne, osoby starsze i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Projektowana regulacja będzie miała korzystny wpływ na rozwój konkurencji na europejskim rynku gazu ziemnego. Ponadto zwiększy konkurencyjność gospodarek państw członkowskich na arenie międzynarodowej.</p> <p>Jednym z warunków sprawnego funkcjonowania rynku dostaw gazu jest przeciwdziałanie tworzeniu monopolu. Mając to na względzie, należy wskazać, że nowe przepisy ustanowią jednakowe zasady funkcjonowania infrastruktury gazowej i przedsiębiorców zaangażowanych w inwestycje realizowane w tym zakresie na terytorium Polski, niezależnie od kierunku dostaw.</p> <p>Dla funkcjonowania przedsiębiorstw istotne znaczenie mają postanowienia, zgodnie z którymi do gazociągów między państwami członkowskimi UE a państwami trzecimi do terytorium państw członkowskich lub morza terytorialnego tego państwa członkowskiego, w którym ląduje gazociąg, będą mieć zastosowanie zasady:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dostępu stron trzecich do gazociągów, b) przejrzystości i zatwierdzania taryf, c) rozdziału operowania i zarządzania przesyłem gazu od działalności związanej z obrotem i wydobywaniem gazu i energii, z pewnymi wyjątkami, d) dotyczące możliwości zwolnienia nowych gazociągów ze stosowania enumeratywnie wyliczonych postanowień dyrektywy, pod warunkiem że takie zwolnienie nie będzie miało szkodliwego wpływu na konkurencję, skuteczne funkcjonowanie rynku ani bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w UE. <p>Mając na celu spójne stosowanie przepisów, zmiany wprowadzają w tym zakresie również konieczność konsultacji organów regulacyjnych państw członkowskich z właściwymi organami państw trzecich.</p> <p>Zastosowanie ww. zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego do linii przesyłowych gazu do i z państw trzecich będzie miało istotne znaczenie dla zapewnienia skutecznej realizacji funkcji ochronnej względem konkurencji na polskim rynku gazu ziemnego.</p>						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Projekt ustawy implementującej dyrektywę 2019/692/UE pozwoli zapewnić uczestnikom rynku, w szczególności użytkownikom sieci, pewność co do obowiązującego systemu prawnego, a także korzystnie wpłynie na standardy usług oraz przyczyni się do wzrostu poziomu bezpieczeństwa dostaw.</p>						
	rodzina, osoby niepełnosprawne, osoby starsze oraz gospodarstwa domowe	<p>Projektowane regulacje zwiększą poziom przejrzystości i konkurencyjności w zakresie swobodnego przepływu gazu nie tylko w obrębie unijnego rynku energii, ale także w odniesieniu do gazociągów dostarczających gaz na rynek unijny spoza UE, co jest w interesie odbiorców końcowych. Nowa ustawa stanowi ważny element służący zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw gazu</p>						

		ziemnego, który jest niezbędny w codziennym funkcjonowaniu polskich obywateli i gospodarstw domowych. Projektowane przepisy stanowią zatem realizację funkcji ochronnej względem konsumentów na rynku gazu ziemnego w Polsce i w UE.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
<p>Projekt ustawy implementującej dyrektywę 2019/692/UE rozszerza zasady współpracy transgranicznej i wymiany informacji krajowych organów regulacyjnych z innymi organami regulacyjnymi państw członkowskich UE oraz z ACER (Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki). Zgodnie z projektem ustawy organ regulujący polski rynek energii (Urząd Regulacji Energetyki) będzie współpracować również z właściwymi organami państw trzecich w odniesieniu do eksploatacji gazociągów do i z państw trzecich.</p> <p>Regulacja ta ma na celu zapewnienie pełnego zastosowania zasad prawa unijnego wobec gazociągów pochodzących z państw trzecich zarówno na terytorium, jak i na morzu terytorialnym tak RP, jak i innych państw członkowskich UE, w których lądują takie gazociągi. Tego rodzaju przepisy stanowią wzmocnienie zobowiązania organów regulacyjnych państw członkowskich do pełnego wdrożenia przepisów III pakietu energetycznego w odniesieniu do gazociągów z państwami trzecimi. Szczególne znaczenie ma w tym wymiarze zacieśnienie współpracy regionalnej i koordynacji w tym zakresie.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie spowoduje zmiany na rynku pracy w odniesieniu do zatrudnienia oraz innych wskaźników takich jak np. czas poszukiwania pracy, kwalifikacje pracowników itp.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: bezpieczeństwo energetyczne	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja pozwoli długofalowo zabezpieczyć interesy Polski i innych państw członkowskich UE w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego na europejskim rynku. Ponadto będzie miała pozytywny wpływ na rozwój konkurencji na polskim i unijnym rynku energii. Nowe przepisy nie tylko zwiększą konkurencyjność gospodarek państw członkowskich na poziomie globalnym, ale także przyczynią się do stosowania wysokich, przewidzianych prawem UE, standardów funkcjonowania rynku gazu ziemnego przez wszystkich jego uczestników.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planowane wejście w życie aktu prawnego: z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Z uwagi na charakter projektu niezasadna jest jego ewaluacja. Z tego powodu nie przewiduje się przygotowania następczej oceny funkcjonowania ustawy (OSR ex-post). Przegląd korzyści wynikających z przyjęcia dyrektywy 2019/692/UE na forum UE nastąpi po wprowadzeniu w życie przepisów implementujących dyrektywę przez zobowiązane do tego państwa członkowskie UE. Należy zauważyć, że osiągnięcie celu dyrektywy 2019/692/UE zależy nie tylko od terminowej implementacji jej postanowień przez zobowiązane do tego państwa członkowskie UE. Kluczowe znaczenie ma prawidłowe wdrożenie postanowień dyrektywy do krajowego porządku prawnego państw członkowskich UE, a także ich rzetelne egzekwowanie przez krajowy organ regulacyjny.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

Warszawa, 21 stycznia 2020 r.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy
Prawo energetyczne (UC10)

Informacje ogólne.

Projektowana zmiana ustawy - *Prawo energetyczne* wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/692 z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/73/WE dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego.

Zmiany wprowadzone niniejszą ustawą mają zapewnić, aby zasady mające zastosowanie do gazociągów łączących państwa członkowskie miały również zastosowanie, w obrębie Unii, do gazociągów do i z państw trzecich (tj. niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej ani EFTA). Ma to zapewnić spójność ram prawnych w Unii, a jednocześnie pozwoli uniknąć zakłóceń konkurencji na wewnętrznym rynku energii w Unii i negatywnego wpływu na bezpieczeństwo dostaw. Zwiększy to również przejrzystość i wzmocni pewność prawa dla uczestników rynku, w szczególności inwestorów w infrastrukturę gazową i użytkowników systemu, w odniesieniu do mającego zastosowanie systemu prawnego.

Wprowadzenie przepisów w brzmieniu zaproponowanym w projekcie ustawy jest niezbędne w celu skutecznej i wyczerpującej implementacji dyrektywy 2019/692/UE, jednocześnie nie wykraczając poza zakres jej regulacji.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa projektowana zmiana ustawy została udostępniona na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Energii oraz na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

1. Przebieg konsultacji i opiniowania.

Konsultacje publiczne i opiniowanie odbyły się w terminie od dnia 4 grudnia 2019 r. do dnia 18 grudnia 2019 r. Uwagi zgłoszone w toku opiniowania zostały w znakomitej większości uwzględnione w projekcie, wobec czego nie zdecydowano o zorganizowaniu konferencji uzgodnieniowej.

W celu wykonania obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został umieszczony na stronach RCL oraz przekazany do:

1. Pan Piotr Naimski - Pełnomocnik Rządu ds. Strategicznej Infrastruktury Energetycznej
2. Pan Rafał Gawin - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki
3. Pan Marek Niechciał - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W ramach konsultacji publicznych projekt został przesłany do:

1. NSZZ „Solidarność”
2. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
3. Konfederacja Lewiatan
4. Business Center Club

5. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
6. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
7. Izba Gospodarcza Gazownictwa
8. Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa
9. Towarowa Giełda Energii S.A.
10. Towarzystwo Obrotu Energią
11. Instytut Nafty i Gazu
12. Krajowa Izba Gospodarcza
13. OGP Gaz-System S.A.
14. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
15. Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
16. Gas Storage Poland sp. z o. o.
17. EWE Polska sp. z o.o.

W ramach konsultacji publicznych wpłynęły uwagi następujących podmiotów:

1. Izba Gospodarcza Gazownictwa
2. OGP Gaz-System S.A.
3. Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o.
4. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Omówienie ww. uwag zostało przedstawione w załączniku nr 1 do niniejszego Raportu - *Tabela uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne (UC10)*.

W ramach opiniowania uwagi zgłosił Urząd Regulacji Energetyki.

Omówienie ww. uwag zostało uwzględnione w załączniku nr 2 do niniejszego Raportu - *Tabela uwag zgłoszonych w ramach opiniowania do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne (UC10)*.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Nie dotyczy.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad przedmiotową ustawą w trybie ww. przepisów.

**Tabela uwag zgłoszonych w ramach konsultacji publicznych
do projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne (UC10)**

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MAP
1.	Zmiana w Art. 1 pkt 1 dot. art. 3 pkt 11 lit d	GAZ-SYSTEM S.A. oraz Izba Gospodarcza Gazownictwa	<p>Regulacja zakłada wprowadzenie definicji gazociągu międzysystemowego – „gazociąg przesyłowy <i>przebiegający przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej mający na celu połączenie systemu przesyłowego z siecią gazową innego państwa.</i>” Wprowadzenie tej definicji ma na celu rozszerzenie zakresu stosowania prawa unijnego także do połączeń z państwami trzecimi. Ze względu na fakt, że w państwach tych nie zawsze wdrożone są regulacje analogiczne do unijnych oraz nie istnieje wspólna definicja „<i>sieci gazowej</i>”, czy „<i>systemu przesyłowego</i>” ustawodawca unijny w odniesieniu do tych połączeń użył określenia <i>linii przesyłowej</i> oraz odnośnika terytorialnego, tj. terytorium państwa członkowskiego lub morza terytorialnego państwa członkowskiego. W zależności od sposobu w jaki definicja ta będzie interpretowana, zachodzi obawa że ograniczenie definicji gazociągu międzysystemowego do gazociągu przesyłowego mającego na celu połączenie systemu z siecią może zawężyć definicję przyjętą przez ustawodawcę unijnego.</p> <p>W dokumencie OSR zostały wymienione punkty, wobec których te przepisy będą istotne. Wymieniono:</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Odnosnie przyjętej definicji gazociągu międzysystemowego należy zwrócić uwagę na fakt, że skuteczna implementacja dyrektywy wymaga zastosowania terminologii, która zagwarantuje jej skuteczne funkcjonowanie w krajowym systemie prawnym i właściwe stosowanie przez krajowe organy. Z tego względu projektodawca zdecydował się raczej posłużyć terminologią spójną z obecnie obowiązującą w Prawie energetycznym, niż bezpośrednio przytaczać definicję określoną w dyrektywie.</p> <p>Dokument OSR został uzupełniony o punkty wskazane w uwadze.</p>

			<p>Drozdowicze, Wysokoje i Tietierowka. Jednocześnie brak wśród wymienionych punktów Kondratek i Hermanowic. W związku z tym należy rozumieć, że przepisy dotyczą punktów i wszystkich świadczonych usług, czyli obejmują również kierunki rewersowe, jeśli takie istnieją/ będą istniały.</p> <p>Dlatego należy zaproponować utrzymanie w jak najwyższym stopniu treści normatywnej użytej w dyrektywie 2019/692 lub bezpośrednie przytoczenie definicji określonej w tej dyrektywie.</p>	
2.	Zmiana w art. 1 pkt 2 lit. a dotycząca art. 4i. ust. 2 pkt 5	GAZ-SYSTEM S.A oraz Izba Gospodarcza Gazownictwa	<p>Założeniem tej zmiany jest doprecyzowanie i zaostrzenie warunków przyznawania odstępstwa dla nowej infrastruktury gazowej. Celem tej regulacji jest zapewnienie, że infrastruktura ta nie będzie miała negatywnego wpływu na funkcjonowanie rynków oraz systemów gazowych nią dotkniętych.</p> <p>W polskim tłumaczeniu dyrektywy w odniesieniu do systemów zastosowane jest wyrażenie „skuteczne funkcjonowanie danych systemów podlegających regulacji”. Natomiast w proponowanej zmianie Prawa energetycznego zastosowano wyrażenie „systemów gazowych, w których nowa infrastruktura została lub zostanie zbudowana”. Wydaje się, że proponowany sposób implementacji przepisów unijnych zawęża zakres badania potencjalnego wpływu jedynie do systemu, w którym nowa infrastruktura została zbudowana, pozwalając na wyłączenie analizy potencjalnego wpływu na systemy gazowe, w ramach</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przyjęto w projekcie brzmienie, zgodnie z którym <i>„zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie będzie wywierać szkodliwego wpływu na konkurencję na rynkach, na które inwestycja może mieć wpływ, na skuteczne funkcjonowanie rynku paliw gazowych w Unii Europejskiej lub odpowiednich systemów gazowych, ani nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.”</i>,</p>

			których dana inwestycja nie zostanie wybudowana, a na które może oddziaływać.	
3.	Zmiana w art. 1 pkt 3 dotycząca art. 9g ust. 11a.	GAZ-SYSTEM S.A oraz Izba Gospodarcza Gazownictwa	<p>Założeniem przyświecającym nowemu art. 48a dyrektywy 2019/692 było zapewnienie, że jej implementacja będzie przebiegała w jak najbardziej efektywny sposób przy zagwarantowaniu obowiązywania prawa unijnego na połączeniach z państwami trzecimi. Z tego też względu w tekście powołanej dyrektywy zostało wprost wskazane, że porozumienia techniczne obowiązujące pomiędzy operatorami mogą zostać zachowane w mocy, o ile są zgodne z prawem Unii i odpowiednimi decyzjami krajowych organów regulacyjnych państw członkowskich, których to dotyczy. Przepis ten miał na uwadze obowiązującą już wśród operatorów praktykę dążenia do zawierania umów z państwami trzecimi, w których zawarte będą chociażby częściowo rozwiązania unijne. Aby nie powodować dodatkowego nakładu pracy zmuszającego operatorów do ponownego zawarcia takich umów, prawodawca europejski zdecydował, że właściwe porozumienia mogą pozostać w mocy. W proponowanym brzmieniu przepisu implementującego nie została wskazana <i>expressis verbis</i> możliwość zachowania w mocy obowiązujących porozumień technicznych pomiędzy operatorami systemów przesyłowych.</p> <p>Ponadto, sama nazwa „umowa dotycząca eksploatacji gazociągu międzysystemowego łączącego system przesyłowy z siecią gazową państwa (...)” budzi wątpliwość o jaki rodzaj umowy chodzi – czy o tzw. „porozumienia operatorskie” zawierane pomiędzy</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Nowe brzmienie komentowanego przepisu wskazuje <i>expressis verbis</i> możliwość zawierania umów, które określono, jako „umowy dotyczące eksploatacji gazociągu międzysystemowego łączącego system przesyłowy z siecią gazową państwa [trzeciego]”. Na uwagę zasługuje przeniesienie projektowanego przepisu do art. 9c, określającego obowiązki operatora sieci przesyłowej.</p> <p>Ponadto, w przepisie przejściowym (art.3) wskazano, że umowy zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają w mocy i nakłada na operatorów obowiązek przekazania tych umów w terminie 14 od wejścia w życie ustawy.</p>

			<p>operatorami systemów przesyłowych sąsiadujących (porozumienia, w przypadku połączeń międzysystemowych w ramach UE, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/703 z dnia 30 kwietnia 2015 r. ustanawiającym kodeks sieci dotyczący zasad interoperacyjności i wymiany danych (INT NC) – zwanym w rozporządzeniu „umową dotyczącą połączenia międzysystemowego” i regulująca zasady funkcjonowania punktu połączenia międzysystemowego), czy może o inny rodzaj umowy dotyczącej <i>stricte</i> eksploatacji gazociągu.</p> <p>Powyższe wątpliwości powinny zostać uregulowane w projektowanej ustawie zgodnie z dyrektywą 2019/692.</p>	
4.	Zmiana w art. 1 pkt 5 dotycząca art. 15h.	GAZ-SYSTEM S.A oraz Izba Gospodarcza Gazownictwa	<p>W tabeli zgodności wskazano, że jest to implementacja art. 49b ust. 2 dyrektywy 2019/692. Podobnie jak w uwadze dotyczącej art. 1 pkt 3 – pojawia się wątpliwość, o jaką umowę chodzi. Czy o umowę międzyrządową, czy też porozumienie międzyoperatorskie? Aby uniknąć wątpliwości, należy rozważyć doprecyzowanie przepisów. W przypadku gdy projektodawcy mają na uwadze porozumienia operatorskie – wówczas OSP musiałby zapewne poinformować właściwego ministra o planowanym rozpoczęciu rozmów dotyczących zmiany lub zawarcia porozumienia. W takim przypadku należałoby rozważyć wprowadzenie obowiązku informowania przez OSP właściwego ministra o podejmowanych działaniach w zakresie zawieranych porozumień.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Adresatem przedmiotowego przepisu jest minister właściwy do spraw energii, wobec czego nie powinno budzić wątpliwości, że dotyczy on umów międzyrządowych.</p> <p>Uzasadnienie ustawy ponadto stanowi, że projektowany art. 15h dotyczy włączenia Komisji Europejskiej w proces negocjacji <u>umów międzyrządowych</u> dotyczących funkcjonowania gazociągów przesyłowych z państwami trzecimi.</p> <p>Dla większej jasności zostanie wskazanie w uzasadnieniu, że przepis dotyczy umowy w rozumieniu ustawy z dnia 14 kwietnia 2005 o <i>umowach międzynarodowych</i></p>

5.	art. 9h Prawa energetycznego (dalej: PE) poprzez dodanie ust. 1a	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. oraz Izba Gospodarcza Gazownictwa	<p>Propozycja:</p> <p>W art. 9h PE, po ust 1 dodać ust 1a o treści:</p> <p><i>„1a. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego będącego operatorem systemu dystrybucyjnego, które jest właścicielem instalacji skroplonego gazu ziemnego, może wyznaczyć operatora systemu skraplania na obszarze działania obejmującym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”</i></p>	Uwaga nieuwzględniona – wykracza poza zakres przedmiotowy projektu
6.	Art.9h ust.1PE	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. oraz Izba Gospodarcza Gazownictwa	<p>zmiana art. 9h ust. 1 PE, poprzez nadanie mu następującej treści:</p> <p><i>Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek właściciela sieci przesyłowej, sieci dystrybucyjnej, instalacji magazynowej lub instalacji skroplonego gazu ziemnego, wyznacza, w drodze decyzji, na czas określony, operatora systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego, systemu magazynowania, systemu skraplania gazu ziemnego lub operatora systemu połączonego oraz określa obszar, sieci lub instalacje, na których będzie wykonywana działalność gospodarcza, z zastrzeżeniem ust. 1 a i ust. 2</i></p>	Uwaga nieuwzględniona – wykracza poza zakres przedmiotowy projektu
7.	art. 32 ust. 1 pkt 2)PE	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. oraz Izba Gospodarcza Gazownictwa	<p>Propozycja</p> <p>Nadanie nowego brzemienia art. 32 ust. 1 pkt 2) PE o treści:</p> <p><i>„2) magazynowania paliw gazowych w instalacjach magazynowych, skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach</i></p>	Uwaga nieuwzględniona – wykracza poza zakres przedmiotowy projektu

			<p>skroplonego gazu ziemnego z wyłączeniem skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego o pojemności zbiornika magazynowania gazu do 25 m³, jak również magazynowania lub przeladunku paliw ciekłych w instalacjach magazynowania paliw ciekłych lub instalacjach przeladunku paliw ciekłych, z wyłączeniem lokalnego magazynowania gazu płynnego w instalacjach o przepustowości poniżej 1 MJ/s”</p>	
8.	art. 1 pkt 1	PGNiG	<p><u>Wprowadzenie bardziej szczegółowej transpozycji kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</u></p> <p><u>Propozycja:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Dodanie punktu do art. 1 Projektu: <p>„w art. 4d po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p><i>4. W przypadku sporów transgranicznych Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które sprawują jurysdykcję nad siecią gazociągów kopalnianych rozpoczynającą się w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jeżeli dana sieć gazociągów kopalnianych przebiega również przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu zapewnienia spójnego</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Zgodnie z propozycją podmiotu składającego uwagę, wprowadzono kompetencję do współpracy z organami regulacyjnymi państwami członkowskimi „w celu spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych”. Nie proponuje się jednak dodania nowego punktu 14d), lecz zmianę brzmienia istniejącego art. 23 ust. 2 pkt 14d) – poprzez jego właściwe uzupełnienie.</p>

stosowania prawa Unii Europejskiej.

5. W przypadku sporów transgranicznych Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami, o których mowa w ust. 4 oraz z organami państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym - w sprawach dotyczących sieci gazociągów kopalnianych rozpoczynających się w państwie trzecim i mających pierwszy punkt wejścia do państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej.”.

- **Dodanie punktu do art. 1 Projektu:**

„w art. 4i po ust. 5b dodaje się ust. 5c w brzmieniu:

5c. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1 dotyczy linii przesyłowej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), a pierwszy punkt połączenia międzysystemowego znajduje się na granicy Rzeczypospolitej Polskiej z tym państwem, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przed wydaniem zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, może konsultować się z właściwym organem państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem

członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W przypadku niezajęcia stanowiska przez konsultowany organ w wyznaczonym terminie, nieprzekraczającym trzech miesięcy, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wydać decyzję, o której mowa w ust. 1.”.

- **Zmiana brzmienia art. 1 pkt 4 Projektu:**

„w art. 15f dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może konsultować się i współpracować z ~~organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub innymi właściwymi~~ organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub organami państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym - w sprawach dotyczących eksploatacji infrastruktury gazowej do i z państw trzecich w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej na terytorium i na morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do danej infrastruktury ~~gazociągów międzysystemowych łączących system przesyłowy z siecią gazową lub gazociągami kopalnianymi tych państw, w tym ich eksploatacji, w celu zapewnienia~~

			<p>spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej. i zapobieżenia zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku energii oraz negatywnemu wpływowi tych gazociągów na bezpieczeństwo dostaw w Unii Europejskiej.”.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dodanie punktu do art. 1 Projektu: <p>„w art. 23 ust. 2 pkt 14d) dodaje się pkt 14e) w brzmieniu:</p> <p><i>14e) w celu spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej w odniesieniu do infrastruktury do i z państwa trzeciego, w przypadku, gdy pierwszy punkt połączenia międzysystemowego sieci przesyłowej z państwa trzeciego z siecią państwa członkowskiego Unii Europejskiej znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes URE, po konsultacji z odpowiednimi organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może współpracować z właściwymi organami państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”.</i></p>	
9.	art. 1 pkt 2 lit. a	PGNiG	<p><u>Doprecyzowanie przesłanek udzielenia zwolnienia z obowiązku świadczenia usług.</u></p> <p><u>Propozycja:</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Przyjęto w projekcie brzmienie, zgodnie z którym „zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie będzie</p>

		<p>Zmiana brzmienia art. 1 pkt 2 lit. a Projektu:</p> <p>„5) zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie będzie wywierać szkodliwego wpływu na konkurencję na rynkach, na które inwestycja może mieć wpływ, efektywność na skuteczne funkcjonowanie rynku paliw gazowych w Unii Europejskiej lub odpowiednich systemów gazowych, w których nowa infrastruktura została lub zostanie zbudowana, ani nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Wskazany powyżej fragment prowadzi do niewystępującego w treści Nowelizacji Dyrektywy Gazowej zmniejszenia zakresu zastosowania implementowanego przepisu. Co istotne, przedmiotowy przepis odnosi się do zakresu analizy, która ma zostać przeprowadzona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Art. 36 ust. 1 lit. e Dyrektywy Gazowej w brzmieniu nadanym Nowelizacją Dyrektywy Gazowej odnosi się do „skutecznego funkcjonowania danych systemów podlegających regulacji” bez przesądzania, czy chodzi o system, w którym zlokalizowana jest dana infrastruktura. W celu uniknięcia potencjalnych wątpliwości co do zgodności wprowadzenia zawężenia zastosowania omawianego przepisu, proponujemy usunięcie powyższego fragmentu.</p> <p>Proponujemy ponadto wprowadzenie zmian redakcyjnych związanych z użyciem zawartego w Nowelizacji Dyrektywy Gazowej pojęcia</p>	<p>wywierać szkodliwego wpływu na konkurencję na rynkach, na które inwestycja może mieć wpływ, na skuteczne funkcjonowanie rynku paliw gazowych w Unii Europejskiej lub odpowiednich systemów gazowych, ani nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.”.</p>
--	--	--	--

			„skutecznego funkcjonowania” zamiast pojęcia „efektywność”.	
10.	art. 1 pkt 2 lit. b	PGNiG	<p>Usunięcie pojęcia zastrzeżeń wydawanych przez organy regulacyjne.</p> <p><u>Propozycja:</u></p> <p>Zmiana brzmienia art. 1 pkt 2 lit. b Projektu:</p> <p>„4b. <i>W przypadku niezajęcia stanowiska przez konsultowane organy, o których mowa w ust. 4a, w wyznaczonym terminie, nieprzekraczającym trzech miesięcy, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wydać decyzję uznając się za brak zastrzeżeń do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.</i>”.</p>	Uwaga nieuwzględniona
11.	Uwaga ogólna	PGNiG	<p>PGNiG zwraca uwagę na możliwość wprowadzenia zmian redakcyjnych odnoszących się do niektórych pojęć zawartych w Projekcie.</p> <p>Po pierwsze, w Projekcie występuje pojęcie „organu do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią”, które występuje we fragmentach odnoszących się do organów regulacyjnych funkcjonujących w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Odnosi się ono do organów, które pełnią rolę analogiczną do pełnionej w polskim porządku prawnym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. W tym kontekście wskazujemy, że zarówno akty prawne składające się na tzw. III Pakiet Energetyczny, jak i obowiązująca obecnie ustawa – Prawo energetyczne posługują się w</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>W stosunku do organów państw członkowskich Unii Europejskiej uwaga uwzględniona poprzez przyjęcie terminu „organu regulacyjnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”.</p>

			odniesieniu do takich podmiotów pojęciem „krajowego organu regulacyjnego” ¹ lub pojęciem „organu regulacyjnego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym” ² W związku z tym proponujemy wprowadzenie w odpowiednich przepisach jednego z powyższych pojęć zamiast używania pojęcia „organu do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią”.	
12.	Uwaga ogólna	PGNiG	Po drugie, w Projekcie występuje wielokrotnie zwrot „organ do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią”, który odnosi się do organów regulacyjnych pochodzących z państw trzecich. Posłużenie się tym pojęciem może wywoływać szereg wątpliwości. Warto zwrócić uwagę, że Projekt posługuje się wskazanym pojęciem zarówno w odniesieniu do krajowych organów regulacyjnych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, jak i do organów pochodzących z państw trzecich. Co istotne, nie jest przesądzone, że w państwach trzecich funkcjonują tego rodzaju organy. Może bowiem zdarzyć się sytuacja, w której pełen nadzór nad energetyką sprawuje minister właściwy do sprawy energii. Co więcej, Dyrektywa Gazowa nie nakłada na państwa trzecie obowiązku funkcjonowania organu administracji o statusie	Uwaga nieuwzględniona Na uwagę zasługuje fakt, że rozdział 4 ustawy Prawo energetyczne nosi tytuł: <i>Organ do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią</i> , co wskazuje na generalny i funkcjonalny charakter tego pojęcia. Ponadto, termin ten odnosi się do kompetencji konsultowanego organu, nie zaś do jego cech, takich jak niezależność, które w państwach trzecich faktycznie mogą być odmienne. Zachowano wobec tego w projekcie stosowanie tego terminu w stosunku do organów państw trzecich, przy równoczesnym zastosowaniu odmiennego terminu wobec organów państw UE (por. stanowisko do uwagi 11).

¹ Zobacz art. 5 ust. 6e ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, Dz. U. z 2019 r., poz.755 (dalej: **ustawa – Prawo energetyczne**) oraz art. 3 ust. 12 dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 2003/55/WE, Dz. Urz. L 211, 14.8.2009, s. 94–136 (dalej: **Dyrektywa Gazowa**).

² Np. art. 23 ust. 2 pkt 14b ustawy – Prawo energetyczne.

			<p>analogicznym do krajowego organu regulacyjnego funkcjonującego w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Z tego względu w Nowelizacji Dyrektywy Gazowej posłużono się pojęciem „organu z państwa trzeciego”, które nie odnosi się do jego niezależności. Należy mieć na względzie, że zastosowanie takiego pojęcia w Nowelizacji Dyrektywy Gazowej ma na celu podkreślenie nie tylko pochodzenia danego organu, ale również jego statusu – organ z państwa trzeciego nie musi być niezależny w przeciwieństwie do krajowych organów regulacyjnych pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej. Co więcej, Dyrektywa Gazowa, jak i Nowelizacja Dyrektywy Gazowej) ze względu na brak kompetencji Unii Europejskiej do ingerowania w porządek prawny państw trzecich nie wpływa na przydzielania kompetencji pomiędzy organami regulacyjnymi a właściwymi ministrami. Ze względu na powyższe, zasadnym wydaje się wprowadzenie odmiennych pojęć opisujących krajowe organy regulacyjne pochodzące z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz organy regulacyjne z państw trzecich. W związku z tym proponujemy zamienienie pojęć „organ do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią państw niebędących” (art. 4i ust. 4a pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne w brzmieniu proponowanym w Projekcie) oraz „organ do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub inny właściwy organ państw niebędących” (art. 15f ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne w brzmieniu proponowanym w Projekcie) zwrotem „organ państwa niebędącego państwem członkowskim</p>	
--	--	--	---	--

			<i>Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”.</i>	
--	--	--	---	--

**Tabela uwag zgłoszonych w ramach opiniowania do
projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne (UC10)**

Lp.	Jednostka redakcyjna	Instytucja zgłaszająca uwagę	Treść uwagi	Sposób rozpatrzenia uwagi/uzasadnienie
1.	art. 1 pkt 2 lit b)	URE	<p>Zgodnie z projektowanym art. 4i ust. 4a pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, Prezes URE będzie zobowiązany do przygotowania konsultacji wskazanych decyzji administracyjnych (zwolnień) z „odpowiednimi organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią” państw spoza UE.</p> <p>Wobec powyższego, należy zwrócić uwagę na brak odpowiedników organów do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią w państwach spoza UE, w rozumieniu zgodnym z uwarunkowaniami UE. Oznacza to, że w państwach nie będących członkami UE w okresie, kiedy konsultacje dot. art. 4i ustawy - Prawo energetyczne będą wymagane, może nie być powołanego wyspecjalizowanego organu zajmującego się sprawami regulacji gospodarki paliwami i energią. W szczególności różne zadania z zakresu gospodarki paliwami i energią mogą być realizowane w ramach różnych organów, w sposób rozproszony lub kolektywny w danym państwie. Wobec powyższego, konieczna wydaje się regulacja określająca do kogo Prezes URE powinien się zwrócić, gdy w danym państwie nie ma organu regulacyjnego lub nie da się go ustalić. Proponuje się zatem, że w przypadku braku organu regulacyjnego, a zatem braku stanowiska danego państwa w terminie, o którym</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Dyrektywa nie przewiduje takiego postępowania, ani nie uzależnia skuteczności przeprowadzenia konsultacji od działań o charakterze sugerowanym w uwadze.</p>

			<p>mowa w art. 4i ust. 4b ustawy - Prawo energetyczne będą podejmowane działania analogiczne, jak w przypadku braku stanowiska właściwego organu. Proponuje się nadać art. 4i ust. 4b ustawy - Prawo energetyczne następujące brzmienie:</p> <p><i>„Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy, o których mowa w ust. 4a lub w przypadku nie wskazania przez dane państwo takiego organu, w wyznaczonym terminie, nieprzekraczającym trzech miesięcy, uznaje się za brak zastrzeżeń do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.”</i></p>	
2.	art. 1 pkt 3	URE	<p>Proponuję doprecyzowanie terminu na powiadomienie, o którym mowa w projektowanym art. 9g ust. 11a ustawy - Prawo energetyczne, analogicznie jak zostało to uregulowane w art. 9h1 ust. 10 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie z tym ostatnim <i>„Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu przyznano certyfikat niezależności albo w przypadku wskazanym w ust. 6, jest obowiązane poinformować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o planowanych transakcjach lub działaniach, które mogą mieć wpływ na spełnianie przez to przedsiębiorstwo kryteriów niezależności, w terminie 14 dni od dnia podjęcia decyzji lub powzięcia wiadomości o tych transakcjach lub działaniach”</i>. Tym samym projektowany przepis art. 9g ust. 11a ustawy - Prawo energetyczne powinien otrzymać następujące brzmienie: <i>„Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o zawarciu umowy dotyczącej eksploatacji gazociągu międzysystemowego łączącego system przesyłowy z siecią gazową państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona – termin doprecyzowany zgodnie z uwagą oraz uwzględniona sankcja w art. 56.</p>

			<p><i>Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz przesyła Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki aktualną kopię takiej umowy, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia”.</i></p> <p>Powyższe wynika z faktu, iż wątpliwości dotyczące stosowania w praktyce projektowanego przepisu należy ograniczyć do minimum. Jednocześnie w celu zapewnienia skuteczności projektowanej regulacji proponuję wprowadzić także do art. 56 ustawy - Prawo energetyczne sankcję za niedotrzymanie ww. obowiązku lub terminu.</p>	
3.	art. 1 pkt 3	URE	<p>Należy zauważyć, że art. 9g ustawy - Prawo energetyczne dotyczy wyłącznie opracowania i zatwierdzenia instrukcji ruchu i eksploatacji sieci, zatem umiejscowienie w nim postanowienia dotyczącego obowiązków Operatora systemu przesyłowego (dalej: OSP) jest niewłaściwe ze względu na systematykę ustawy. Bowiem obowiązki OSP zawarte są zasadniczo w art. 9c ustawy - Prawo energetyczne, wobec tego w art. 9c ustawy - Prawo energetyczne wydaje się być bardziej właściwym do zawarcia w nim kolejnego obowiązku związanego z przekazywaniem Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: Prezesowi URE) umowy dotyczącej eksploatacji gazociągu międzysystemowego lub w odrębnym przepisie następującym po art. 9c ustawy - Prawo energetyczne.</p>	Uwaga uwzględniona – regulacja umiejscowiona w art. 9c ust. 13 i 14
4.	Uwaga dot. OSR	URE	<p>Odnośnie Oceny Skutków Regulacji (dalej: OSR) do projektu ustawy w kontekście wpływu na sektor finansów publicznych, zakładającej że Projekt nakłada dodatkowe obowiązki konsultacyjne na Prezesa URE w przypadku powstania nowej infrastruktury z państwami trzecimi lub zmiany warunków funkcjonowania infrastruktury istniejącej, lecz obowiązek ten nie znajdzie zastosowania w</p>	Uwaga nieuwzględniona. Sugeruje się zgłoszenie potrzeb w zakresie kwestii kadrowych przez KPRM.

		<p>analizowanej perspektywie czasowej (zob. pkt 6), należy zauważyć, że obecnie Gaz-System planuje budowę nowego połączenia z Ukrainą. Ponadto, możliwe są zmiany warunków funkcjonowania gazociągu jamalskiego w związku ze zbliżającym się końcem okresu obowiązywania umowy długoterminowej na dostawy gazu z Federacji Rosyjskiej do RP. Przytoczony zapis OSR pomija te fakty. Wskazane informacje prowadzą do wniosku, że w związku z alokacją ww. zadań w Urzędzie Regulacji Energetyki (dalej: URE) będą generowane dodatkowe koszty wynikające z faktu utworzenia 1 wysokospecjalistycznego etatu w URE (wymagana znajomość sektora gazowego, środowiska międzynarodowego oraz biegła znajomość co najmniej języka angielskiego).</p>	
--	--	--	--

**Tabela zgodności - projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne - nr w Wykazie Prac Legislacyjnych: UC10 -
implementacja dyrektywy 2019/692/UE**

Jednostka red.	Treść przepisu UE	Koniec zność wdrożenia Tak/Nie	Jednostka red.	Treść przepisu/ów projektu
Art. 1	Zmiany dyrektywy 2009/73/WE W dyrektywie 2009/73/WE wprowadza się następujące zmiany:	Nie	-	-
Art. 1 pkt 1	art. 2 pkt 17 otrzymuje brzmienie: „17) »połączenie wzajemne« oznacza linię przesyłową przebiegającą przez granicę lub łączącą obie strony granicy między państwami członkowskimi, która ma na celu połączenie krajowego systemu przesyłowego tych państw członkowskich lub linię przesyłową między państwem członkowskim a państwem trzecim do terytorium państw członkowskich lub morza terytorialnego tego państwa członkowskiego;”;	Tak	Art. 3 pkt 11d	„11d) gazociąg międzysystemowy - gazociąg przesyłowy przebiegający przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej: a) mający na celu połączenie systemów przesyłowych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub b) łączący system przesyłowy z infrastrukturą gazową państwa innego niż określone niż w lit. a;”;
Art. 1 pkt 2	w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:	Nie	-	-
Art. 1 pkt 2 lit. a)	ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „8. W przypadku gdy w dniu 3 września 2009 r. system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1. W odniesieniu do części systemu przesyłowego łączącego państwo członkowskie z państwem trzecim, przebiegającej między granicą tego państwa członkowskiego a pierwszym punktem połączenia z siecią tego państwa członkowskiego, w przypadku gdy w dniu 23 maja 2019 r. system przesyłowy należy do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1.”;	Nie – dyrektywa pozostawia PCz wybór	-	Odstąpiono od implementacji Implementacja odstępstw wyrażonych w art. 1 pkt 2 i 3 dyrektywy 2019/692/UE, dotyczących rozdzielenia działalności przesyłowej oraz dystrybucyjnej od działalności wytwórczej oraz działalności obrotowej jest fakultatywna. Projektodawca zdecydował o braku potrzeby implementacji tych przepisów, które zezwalają państwom członkowskim na stosowanie modeli rozdziału innych niż rozdział własnościowy wobec gazociągów międzysystemowych z państwem trzecim powstałych przed 23 maja 2019 r. ze względu na dokonany już wybór modeli rozdziału systemów przesyłowych i operatorów systemów przesyłowych (unbundlingu) i ich wdrożenia w momencie implementacji do polskiego prawa III pakietu energetycznego.

<p>Art. 1 pkt 2 lit. b)</p>	<p>ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9. W przypadku gdy w dniu 3 września 2009 r. system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo oraz istnieją rozwiązania gwarantujące skuteczniejszą niezależność operatora systemu przesyłowego niż przepisy rozdziału IV, państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1 niniejszego artykułu.</p> <p>W odniesieniu do części systemu przesyłowego łączącego państwo członkowskie z państwem trzecim, przebiegającej między granicą tego państwa członkowskiego a pierwszym punktem połączenia z siecią tego państwa członkowskiego, w przypadku gdy w dniu 23 maja 2019 r. system przesyłowy należy do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo oraz istnieją rozwiązania gwarantujące skuteczniejszą niezależność operatora systemu przesyłowego niż przepisy rozdziału IV, to państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1 niniejszego artykułu.”;</p>	<p>Nie – dyrekt ywa pozost awia PCz wybór</p>	<p>-</p>	<p>Odstąpiono od implementacji, jw.</p>
<p>Art. 1 pkt 3</p>	<p>art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku gdy w dniu 3 września 2009 r. system przesyłowy należał do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu art. 9 ust. 1 i wyznaczeniu niezależnego operatora systemu na wniosek właściciela systemu przesyłowego.</p> <p>W odniesieniu do części systemu przesyłowego łączącego państwo członkowskie z państwem trzecim, przebiegającej między granicą tego państwa członkowskiego a pierwszym punktem połączenia z siecią tego państwa członkowskiego, w przypadku gdy w dniu 23 maja 2019 r. system przesyłowy należy do przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, to państwo członkowskie może podjąć decyzję o niestosowaniu art. 9 ust. 1 i wyznaczeniu niezależnego operatora systemu na wniosek właściciela systemu przesyłowego. Wyznaczenie niezależnego operatora systemu podlega zatwierdzeniu przez Komisję.”;</p>	<p>Nie – dyrekt ywa pozost awia PCz wybór</p>	<p>-</p>	<p>Odstąpiono od implementacji, jw.</p>

Art. 1 pkt 4	art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku sporów transgranicznych zastosowanie mają środki rozstrzygania sporów państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję nad siecią gazociągów kopalnianych, do których odmówiono dostępu. W przypadku gdy w sporach transgranicznych dana sieć podlega więcej niż jednemu państwu członkowskiemu, państwa członkowskie, których to dotyczy powinny konsultować się wzajemnie, w celu zapewnienia spójnego stosowania przepisów niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy sieć gazociągów kopalnianych rozpoczyna się w państwie trzecim i łączy się z co najmniej jednym państwem członkowskim, państwa członkowskie, których to dotyczy, konsultują się wzajemnie, a państwo członkowskie, w którym znajduje się pierwszy punkt wejścia do sieci państw członkowskich, konsultuje się z państwem trzecim, którego to dotyczy, w którym rozpoczyna się sieć gazociągów kopalnianych, w celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do danej sieci na terytorium państw członkowskich.”;	Tak	Art. 15f ust. 3 i 4 Podstawą współpracy z PCz UE i EFTA oraz Agencją pozostaje istniejący art. 23 ust. 2 pkt 14b – w nowym brzmieniu	Art. 15f „3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w sprawach dotyczących gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w tym eksploatacji tego gazociągu, może współpracować z organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub innymi właściwymi organami państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej lub państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej i zapobieżenia zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku gazu ziemnego oraz negatywnemu wpływowi tego gazociągu na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej. 4. Przed podjęciem współpracy, o której mowa w ust. 3, dotyczącej gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, który znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami regulacyjnymi tego państwa.”; Art. 23 w ust. 2 w pkt 14b po wyrazach „na poziomie regionalnym” dodaje się wyrazy „oraz w celu spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych”;
Art. 1 pkt 5	w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:	Nie	-	-
Art. 1 pkt 5 lit. a)	ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie: „e) zwolnienie nie może mieć szkodliwego wpływu na konkurencję na odpowiednich rynkach, na które inwestycja może mieć wpływ, na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego, na skuteczne funkcjonowanie danych systemów podlegających regulacji ani na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii.”;	Tak	art. 4i ust. 2 pkt 5	„5) zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie będzie wywierać szkodliwego wpływu na konkurencję na rynkach, na które nowa infrastruktura może mieć wpływ, na skuteczne funkcjonowanie rynku gazu ziemnego w Unii Europejskiej lub odpowiednich systemów gazowych, ani nie wpłynie negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.”

<p>Art. 1 pkt 5 lit. b)</p>	<p>ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3.Organ regulacyjny, o którym mowa w rozdziale VIII, może, indywidualnie dla każdego przypadku, podjąć decyzję o zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 i 2.</p> <p>Przed przyjęciem decyzji o zwolnieniu krajowy organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, inny właściwy organ tego państwa członkowskiego konsultuje się z:</p> <p>a) krajowymi organami regulacyjnymi państw członkowskich, na których rynki nowa infrastruktura może wywierać wpływ; oraz</p> <p>b) odpowiednimi organami państw trzecich, w przypadku gdy dana infrastruktura jest połączona z siecią unijną objętą jurysdykcją państwa członkowskiego i rozpoczyna się lub kończy w państwie trzecim lub w państwach trzecich.</p> <p>W przypadku gdy konsultowane organy państwa trzeciego nie odpowiedzą na zapytanie w rozsądnym czasie lub w ustalonym terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy, krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, może przyjąć konieczną decyzję.”;</p>	<p>Tak</p>	<p>Art. 4i ust. 4a i ust. 4b</p> <p>Ponadto art. 4i ust. 1, w którym uwzględniony jest gazociąg międzysystemowy</p>	<p>„4a. W przypadku innym niż określony w ust. 5, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z:</p> <p>1) organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na których rynki nowa infrastruktura lub infrastruktura, o której mowa w ust. 3, może wywierać wpływ, oraz</p> <p>2) w przypadku gdy zwolnienie dotyczy nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, łączącej system przesyłowy z infrastrukturą gazową państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym - odpowiednimi organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią tego państwa.</p> <p>4b. Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy, o których mowa w ust. 4a, w wyznaczonym terminie, nieprzekraczającym trzech miesięcy, liczonym od dnia otrzymania wystąpienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie konsultacji, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1. W przypadku gdy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wystąpił do danego państwa o wskazanie organu właściwego w sprawie konsultacji, termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, liczy się od dnia otrzymania takiego wystąpienia przez to państwo.”;</p>
------------------------------------	--	------------	---	--

<p>Art. 1 pkt 5 lit. c)</p>	<p>ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku gdy wszystkie organy regulacyjne, których to dotyczy, osiągnęły porozumienie w sprawie decyzji o zwolnieniu w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku o zwolnienie przez ostatni z organów regulacyjnych, informują one Agencję o swojej decyzji. W przypadku gdy dana infrastruktura jest linią przesyłową między państwem członkowskim a państwem trzecim, przed przyjęciem decyzji o zwolnieniu, krajowy organ regulacyjny lub, w stosownych przypadkach, inny właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się pierwszy punkt połączenia międzysystemowego z siecią państw członkowskich, może konsultować się z odpowiednim organem tego państwa trzeciego w celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do danej infrastruktury na terytorium i, w stosownych przypadkach, na morzu terytorialnym tego państwa członkowskiego. W przypadku gdy konsultowany organ państwa trzeciego nie odpowie na zapytanie w rozsądnym czasie lub w ustalonym terminie nieprzekraczającym trzech miesięcy, krajowy organ regulacyjny, którego to dotyczy, może przyjąć konieczną decyzję.”;</p>	<p>Tak</p>	<p>Art. 4i ust. 4a i ust. 4b oraz art. 4i ust. 5a</p>	<p>„4a. W przypadku innym niż określony w ust. 5, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na których rynki nowa infrastruktura lub infrastruktura, o której mowa w ust. 3, może wywierać wpływ, oraz 2) w przypadku gdy zwolnienie dotyczy nowej infrastruktury lub infrastruktury, o której mowa w ust. 3, łączącej system przesyłowy z infrastrukturą gazową państwa innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym - odpowiednimi organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią tego państwa. <p>4b. Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy, o których mowa w ust. 4a, w wyznaczonym terminie, nieprzekraczającym trzech miesięcy, liczonym od dnia otrzymania wystąpienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie konsultacji, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1. W przypadku gdy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wystąpił do danego państwa o wskazanie organu właściwego w sprawie konsultacji, termin, o którym mowa w zdaniu pierwszym, liczy się od dnia otrzymania takiego wystąpienia przez to państwo.”</p> <p>„5a. W przypadku niezgodnienia stanowiska, o którym mowa w ust. 5, w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez ostatni z właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej lub w przypadku uzgodnienia z tymi organami przekazania wniosku do Agencji w celu jego rozpatrzenia, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje ten wniosek Agencji.”;</p>
------------------------------------	--	------------	---	--

<p>Art. 1 pkt 6</p>	<p>art. 41 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„c) współpraca w zakresie kwestii transgranicznych z organem regulacyjnym lub organami państw członkowskich, których to dotyczy, oraz z Agencją. W odniesieniu do infrastruktury do i z państwa trzeciego organ regulacyjny państwa członkowskiego, w którym znajduje się pierwszy punkt połączenia międzysystemowego z siecią państw członkowskich, może współpracować z odpowiednimi organami państwa trzeciego po konsultacji z organami regulacyjnymi innych państw członkowskich, których to dotyczy, mając na celu spójne stosowanie na terytorium państw członkowskich niniejszej dyrektywy w odniesieniu do tej infrastruktury;”;</p>	<p>Tak</p>	<p>Art. 15f ust. 3 i 4</p> <p>Podstawą współpracy z PCz UE i EFTA oraz Agencją pozostaje art. 23 ust. 2 pkt 14b – w nowym brzmieniu</p>	<p>Art. 15f</p> <p>„3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w sprawach dotyczących gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w tym eksploatacji tego gazociągu, może współpracować z organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub innymi właściwymi organami państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej lub państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej i zapobieżenia zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku gazu ziemnego oraz negatywnemu wpływowi tego gazociągu na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.</p> <p>4. Przed podjęciem współpracy, o której mowa w ust. 3, dotyczącej gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, który znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami regulacyjnymi tego państwa.”;</p> <p>Art. 23</p> <p>w ust. 2 w pkt 14b po wyrazach „na poziomie regionalnym” dodaje się wyrazy „oraz w celu spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej w odniesieniu do gazociągów międzysystemowych”;</p>
----------------------------	---	------------	---	---

<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>w art. 42 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„6.Organy regulacyjne lub, w stosownych przypadkach, inne właściwe organy mogą konsultować się i współpracować z odpowiednimi organami państw trzecich w odniesieniu do eksploatacji infrastruktury gazowej do i z państw trzecich w celu zapewnienia spójnego stosowania na terytorium i na morzu terytorialnym danego państwa członkowskiego niniejszej dyrektywy w odniesieniu do danej infrastruktury.”;</p>	<p>Tak</p>	<p>Art. 15f ust. 3 i 4</p>	<p>„3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w sprawach dotyczących gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w tym eksploatacji tego gazociągu, może współpracować z organami do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią lub innymi właściwymi organami państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej lub państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, w celu zapewnienia spójnego stosowania prawa Unii Europejskiej i zapobieżenia zakłóceniom konkurencji na wewnętrznym rynku gazu ziemnego oraz negatywnemu wpływowi tego gazociągu na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej.</p> <p>4. Przed podjęciem współpracy, o której mowa w ust. 3, dotyczącej gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, który znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki konsultuje się z organami regulacyjnymi tego państwa.”;</p>
----------------------------	--	------------	--------------------------------	---

<p>Art. 1 pkt 8</p>	<p>dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p><i>„Artykuł 48a</i></p> <p>Porozumienia techniczne dotyczące eksploatacji linii przesyłowych</p> <p>Niniejsza dyrektywa nie narusza swobody operatorów systemów przesyłowych lub innych podmiotów gospodarczych do zachowania w mocy lub zawierania porozumień technicznych w kwestiach dotyczących eksploatacji linii przesyłowych między państwem członkowskim a państwem trzecim w zakresie, w jakim porozumienia te są zgodne z prawem Unii i odpowiednimi decyzjami krajowych organów regulacyjnych państw członkowskich, których to dotyczy. Organy regulacyjne państw członkowskich, których to dotyczy, są powiadamiane o takich porozumieniach.”;</p>	<p>Tak</p>	<p>Art. 9c ust. 13i 14</p> <p>oraz art. 56 ust. 1 pkt 1c – sankcja, a także art. 3 ustawy zmieniającej (przepisy przejściowe)</p>	<p>Art. 9c</p> <p>„13. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego może zawrzeć umowę dotyczącą eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta jest zgodna z przepisami niniejszej ustawy i decyzjami Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wydanymi w stosunku do tego operatora.</p> <p>14. Operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o zawarciu i każdorazowej zmianie umowy, o której mowa w ust. 13, oraz kopię tej umowy lub jej każdorazowej zmiany, w terminie 14 dni od dnia zawarcia tej umowy lub dokonania jej zmiany.”;</p> <p>Art. 56 ust. 1 pkt 1c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1c) nie przedstawia informacji, o których mowa w art. 7 ust. 8l, art. 9c ust. 3 pkt 9a lit. f, ust. 9-9b i 14, art. 9d ust. 8, art. 11c ust. 3, art. 11e ust. 5 i art. 16 ust. 21 i 22, lub nie przekazuje kopii umowy, o której mowa w art. 9c ust. 13, lub jej każdorazowej zmiany;”.</p> <p>Art. 3 ustawy zmieniającej</p> <p>„Art. 3. Kopie umów, o których mowa w art. 9c ust. 13 ustawy zmienianej w art. 1, i ich zmian, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, operator systemu przesyłowego gazowego albo operator systemu połączonego gazowego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”</p>
<p>Art. 1 pkt 9</p>	<p>dodaje się artykuły w brzmieniu:</p> <p><i>„Artykuł 49a</i></p> <p>Odstępstwa w odniesieniu do linii przesyłowych do i z państw trzecich</p> <p>1. W odniesieniu do linii przesyłowych gazu między państwem członkowskim a państwem trzecim wybudowanych przed dniem 23 maja 2019 r. państwo członkowskie, w którym znajduje się pierwszy punkt</p>	<p>Nie</p>	<p>-</p>	<p>-</p> <p>1. W przypadku gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, którego pierwszy punkt połączenia znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz którego budowę ukończono do dnia 23 maja 2019 r. i do którego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:</p> <p>1) nie miały zastosowania przepisy prawa Unii Europejskiej,</p> <p>2) nie stosowało się obowiązków:</p> <p>a) świadczenia usług, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1,</p>

<p>połączenia takiej linii przesyłowej z siecią państwa członkowskiego, może podjąć decyzję o zastosowaniu odstępstwa od art. 9, 10, 11 i 32 oraz art. 41 ust. 6, 8 i 10 w odniesieniu do odcinków takiej linii przesyłowej gazu znajdujących się na jego terytorium lub morzu terytorialnym z powodów obiektywnych, takich jak umożliwienie odzyskania poczynionej inwestycji lub ze względów bezpieczeństwa dostaw, pod warunkiem że odstępstwo to nie będzie miało szkodliwego wpływu na konkurencję na rynku wewnętrznym gazu ziemnego lub na skuteczne funkcjonowanie tego rynku ani na bezpieczeństwo dostaw w Unii.</p> <p>Odstępstwo to jest ograniczone w czasie do 20 lat na podstawie obiektywnego uzasadnienia, jest odnawialne w uzasadnionym przypadku i może być warunkowane wymaganiami, które przyczyniają się do spełnienia wyżej wymienionych warunków.</p> <p>Takie odstępstwa nie mają zastosowania do linii przesyłowych między państwem członkowskim a państwem trzecim, które ma obowiązek transpozycji niniejszej dyrektywy i które w sposób skuteczny wdraża tę dyrektywę do swojego porządku prawnego na mocy umowy zawartej z Unią.</p>			<p>b) przedkładania taryf do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,</p> <p>c) spełniania kryteriów niezależności, o których mowa w art. 9d ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1,</p> <p>d) o których mowa w art. 9h-9h² ustawy zmienianej w art. 1</p> <p>- Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw energii, może zwolnić to przedsiębiorstwo z wykonywania obowiązków, o których mowa w pkt 2.</p> <p>2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, można udzielić na czas określony, nie dłuższy niż 20 lat, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na konkurencję na rynku wewnętrznym gazu ziemnego Unii Europejskiej oraz na krajowym rynku paliw gazowych; 2) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej oraz krajowego rynku paliw gazowych; 3) nie będzie miało ono szkodliwego wpływu na efektywne funkcjonowanie systemów gazowych Unii Europejskiej; 4) nie wpłynie ono negatywnie na bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego w Unii Europejskiej i paliw gazowych w Rzeczypospolitej Polskiej; 5) bez jego udzielenia nie jest możliwe odzyskanie nakładów inwestycyjnych poniesionych na budowę gazociągu międzysystemowego, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1. <p>3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się w stosunku do gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w przypadku gdy państwo inne niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego infrastruktura gazowa jest połączona tym gazociągiem z systemem przesyłowym, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 1, ma obowiązek stosowania zasad, których dotyczy zwolnienie, na mocy umowy, której stronami są Unia Europejska i to państwo.</p> <p>4. W przypadku gdy gazociąg międzysystemowy, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, znajduje się na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydaje decyzję w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do tego gazociągu po konsultacji z właściwymi organami tych państw członkowskich Unii Europejskiej. Niezajęcie stanowiska przez konsultowane organy w wyznaczonym terminie nie stanowi przeszkody do wydania decyzji przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</p> <p>5. Wniosek w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 7 dni</p>
---	--	--	---

				<p>od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia tego wniosku bez rozpatrzenia.</p> <p>6. Decyzja w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydana po dniu 24 maja 2020 r.</p> <p>7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki powiadamia Komisję Europejską o wydaniu decyzji w sprawie zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, i publikuje tę decyzję w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.</p> <p>8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być w uzasadnionym przypadku udzielone ponownie. Przepisy ust. 1-4 i 7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może zwrócić się z wnioskiem do Komisji Europejskiej o jej przystąpienie w charakterze obserwatora do konsultacji prowadzonych między państwem członkowskim Unii Europejskiej, na którego terytorium znajduje się pierwszy punkt połączenia gazociągu przesyłowego, a państwem innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.</p>
	<p>2. W przypadku gdy dana linia przesyłowa znajduje się na terytorium więcej niż jednego państwa członkowskiego, decyzję o przyznaniu odstępstwa w odniesieniu do tej linii przesyłowej podejmuje – po konsultacji ze wszystkimi państwami członkowskimi, których to dotyczy – to państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się pierwszy punkt połączenia z siecią państw członkowskich.</p> <p>Na wniosek państw członkowskich, których to dotyczy, Komisja może podjąć decyzję o występowaniu w charakterze obserwatora w konsultacjach prowadzonych między państwem członkowskim, na którego terytorium znajduje się pierwszy punkt połączenia, a państwem trzecim, które dotyczą spójnego stosowania niniejszej dyrektywy na terytorium i na morzu terytorialnym państwa członkowskiego, w którym znajduje się pierwszy punkt połączenia międzysystemowego, z uwzględnieniem</p>			

przyznawania odstępstw dla takich linii przesyłowych.			
3. Decyzje na podstawie ust. 1 i 2 przyjmuje się do dnia 24 maja 2020 r. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich takich decyzjach i publikują je.			
<p><i>Artykuł 49b</i></p> <p>Procedura upoważnienia</p> <p>1. Bez uszczerbku dla innych zobowiązań wynikających z prawa Unii i dla podziału kompetencji pomiędzy Unią i państwami członkowskimi istniejące umowy między państwem członkowskim a państwem trzecim w sprawie eksploatacji linii przesyłowej lub sieci gazociągów kopalnianych mogą zostać zachowane w mocy do czasu wejścia w życie kolejnej umowy między Unią a tym samym państwem trzecim lub do czasu zastosowania procedury przewidzianej w ust. 2–15 niniejszego artykułu.</p>	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji.
<p>2. Bez uszczerbku dla podziału kompetencji pomiędzy Unią i państwami członkowskimi, w przypadku gdy państwo członkowskie zamierza rozpocząć negocjacje z państwem trzecim w celu zmiany, rozszerzenia, dostosowania, odnowienia lub zawarcia z państwem trzecim umowy w sprawie eksploatacji linii przesyłowej w odniesieniu do kwestii wchodzących – całkowicie lub częściowo – w zakres stosowania niniejszej dyrektywy, powiadamia ono pisemnie Komisję o tym zamiarze.</p> <p>Takie powiadomienie zawiera odpowiednią dokumentację i wskazanie przepisów, które mają być przedmiotem negocjacji lub renegocjacji, cele negocjacji i wszelkie inne odpowiednie informacje; musi ono zostać przekazane Komisji co najmniej pięć miesięcy przed planowanym rozpoczęciem negocjacji.</p>		Art. 15h ust. 1 i 2	<p>1. Minister właściwy do spraw energii przed rozpoczęciem negocjacji umowy międzynarodowej w sprawie eksploatacji gazociągu międzysystemowego, o którym mowa w art. 3 pkt 11d lit. b, w zakresie, w jakim umowa ta dotyczy rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej, powiadamia o tym pisemnie Komisję Europejską nie później niż pięć miesięcy przed planowanym rozpoczęciem negocjacji.</p> <p>2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o celach i zakresie negocjacji oraz informacje niezbędne do oceny ich:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zgodności z prawem Unii Europejskiej; 2) wpływu na: <ol style="list-style-type: none"> a) funkcjonowanie rynku wewnętrznego gazu ziemnego Unii Europejskiej, b) bezpieczeństwo dostaw paliw gazowych w Rzeczypospolitej Polskiej i gazu ziemnego w Unii Europejskiej, c) konkurencję w Unii Europejskiej, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej.
3. W następstwie powiadomienia na podstawie ust. 2 Komisja upoważnia państwo członkowskie, którego to	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji. Zgodnie z art. 49b ust. 7 dyrektywy 2009/73/WE decyzje Komisji o upoważnieniu lub

<p>dotyczy, do rozpoczęcia formalnych negocjacji z państwem trzecim w odniesieniu do tych części, które mogą mieć wpływ na wspólne zasady Unii, chyba że uzna, że rozpoczęcie takich negocjacji:</p> <p>a) byłoby sprzeczne z prawem Unii w zakresie innym niż niezgodności wynikające z podziału kompetencji między Unią a państwami członkowskimi;</p> <p>b) byłoby szkodliwe dla funkcjonowania rynku wewnętrznego gazu ziemnego, konkurencji lub bezpieczeństwa dostaw w jednym z państw członkowskich lub w Unii;</p> <p>c) podważyłoby cele negocjacji umów międzyrządowych prowadzonych przez Unię z państwem trzecim;</p> <p>d) byłoby dyskryminujące.</p>			<p>odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do rozpoczęcia negocjacji przyjmowane są w formie aktów wykonawczych, w związku z czym posiadają charakter wiążący dla ich adresatów (skutek bezpośredni) i są przez nich bezpośrednio stosowane. Tym samym nie ma potrzeby transpozycji art. 49b ust. 3, 6 i 7 dyrektywy 2009/73/WE do krajowego porządku prawnego</p>
<p>4. Dokonując oceny na podstawie ust. 3, Komisja bierze pod uwagę, czy planowana umowa dotyczy linii przesyłowej lub sieci gazociągów kopalnianych, które dzięki nowym źródłom gazu ziemnego przyczyniają się do dywersyfikacji dostaw i dostawców gazu ziemnego.</p>	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji. Norma skierowana do Komisji Europejskiej.
<p>5. W terminie 90 dni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, Komisja przyjmuje decyzję o upoważnieniu lub odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do rozpoczęcia negocjacji w celu zmiany, rozszerzenia, dostosowania, odnowienia lub zawarcia umowy z państwem trzecim. W przypadku gdy do przyjęcia decyzji niezbędne są dodatkowe informacje, bieg 90-dniowego terminu rozpoczyna się w dniu otrzymania takich dodatkowych informacji.</p>	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji. Norma skierowana do Komisji Europejskiej.
<p>6. W przypadku przyjęcia przez Komisję decyzji o odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do rozpoczęcia negocjacji w celu zmiany, rozszerzenia, dostosowania, odnowienia lub zawarcia umowy z państwem trzecim, Komisja informuje o tym odpowiednio państwo członkowskie, którego to dotyczy, i podaje uzasadnienie</p>	Nie	-	<p>Przepis nie wymaga implementacji.</p> <p>Zgodnie z art. 49b ust. 7 dyrektywy 2009/73/WE decyzje Komisji o upoważnieniu lub odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do rozpoczęcia negocjacji przyjmowane są w formie aktów wykonawczych, w związku z czym posiadają charakter wiążący dla ich adresatów (skutek bezpośredni) i są przez nich bezpośrednio stosowane.</p>

swojej decyzji.				Tym samym nie ma potrzeby transpozycji art. 49b ust. 3, 6 i 7 dyrektywy 2009/73/WE do krajowego porządku prawnego
7. Decyzje o upoważnieniu lub odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do rozpoczęcia negocjacji w celu zmiany, rozszerzenia, dostosowania, odnowienia lub zawarcia umowy z państwem trzecim przyjmuje się, w drodze aktów wykonawczych, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 51 ust. 2.	Nie	-		Przepis nie wymaga implementacji. Zgodnie z art. 49b ust. 7 dyrektywy 2009/73/WE decyzje Komisji o upoważnieniu lub odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do rozpoczęcia negocjacji przyjmowane są w formie aktów wykonawczych, w związku z czym posiadają charakter wiążący dla ich adresatów (skutek bezpośredni) i są przez nich bezpośrednio stosowane. Tym samym nie ma potrzeby transpozycji art. 49b ust. 3, 6 i 7 dyrektywy 2009/73/WE do krajowego porządku prawnego
8. Komisja może zapewnić wskazówki i może zwrócić się o włączenie do przewidywanej umowy określonych klauzul w celu zapewnienia spójności z prawem Unii zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/684 (*).	Nie	-		Przepis nie wymaga implementacji. Norma skierowana do Komisji Europejskiej.
9. Komisja jest na poszczególnych etapach negocjacji informowana na bieżąco o postępach i wynikach negocjacji w sprawie zmiany, rozszerzenia, dostosowania, odnowienia lub zawarcia umowy i może zwrócić się o włączenie jej w takie negocjacje między państwem członkowskim a państwem trzecim zgodnie z decyzją (UE) 2017/684.	Tak	Art. 15h ust. 3		3. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej: 1) informacje o postępach i wynikach negocjacji, o których mowa w ust. 1 - na bieżąco; 2) przyjęty tekst umowy, o której mowa w ust. 1 - przed jej podpisaniem; 3) informacje o zawarciu, zmianie mocy obowiązującej i zmianie zakresu obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1 - niezwłocznie.
10. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o decyzjach przyjętych na podstawie ust. 5.	Nie	-		Przepis nie wymaga implementacji. Norma skierowana do Komisji Europejskiej.
11. Przed podpisaniem umowy z państwem trzecim państwo członkowskie, którego to dotyczy, powiadamia Komisję o wyniku negocjacji i przekazuje Komisji tekst wynegocjowanej umowy.	Tak	Art. 15h ust. 3		3. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej: 1) informacje o postępach i wynikach negocjacji, o których mowa w ust. 1 - na bieżąco; 2) przyjęty tekst umowy, o której mowa w ust. 1 - przed jej podpisaniem; 3) informacje o zawarciu, zmianie mocy obowiązującej i zmianie zakresu obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1 - niezwłocznie
12. Po powiadomieniu na podstawie ust. 11 Komisja dokonuje oceny wynegocjowanej umowy na podstawie ust. 3. W przypadku gdy Komisja uzna, że wynikiem negocjacji jest umowa, która jest zgodna z ust. 3, upoważnia państwo członkowskie do podpisania i zawarcia takiej umowy.	Nie	-		Przepis nie wymaga implementacji. Norma skierowana do Komisji Europejskiej.
13. W terminie 90 dni od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 11, Komisja przyjmuje decyzję o	Nie	-		Przepis nie wymaga implementacji. Norma skierowana do Komisji Europejskiej.

	upoważnieniu lub odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do podpisania i zawarcia umowy z państwem trzecim. W przypadku gdy do przyjęcia decyzji niezbędne są dodatkowe informacje, bieg 90-dniowego terminu rozpoczyna się w dniu otrzymania takich dodatkowych informacji.			
	14. W przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie ust. 13 decyzji o upoważnieniu państwa członkowskiego do podpisania i zawarcia umowy z państwem trzecim, państwo członkowskie, którego to dotyczy, powiadamia Komisję o zawarciu i wejściu w życie umowy oraz o wszelkich dalszych zmianach statusu tej umowy.	Tak	Art. 15h ust. 3	3. Minister właściwy do spraw energii przekazuje Komisji Europejskiej: 1) informacje o postępach i wynikach negocjacji, o których mowa w ust. 1 - na bieżąco; 2) przyjęty tekst umowy, o której mowa w ust. 1 - przed jej podpisaniem; 3) informacje o zawarciu, zmianie mocy obowiązującej i zmianie zakresu obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 1 - niezwłocznie.
	15. W przypadku przyjęcia przez Komisję na podstawie ust. 13 decyzji o odmowie upoważnienia państwa członkowskiego do podpisania i zawarcia umowy z państwem trzecim, Komisja informuje o tym odpowiednio państwo członkowskie, którego to dotyczy, i podaje uzasadnienie swojej decyzji. (*Dydecyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/684 z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych i instrumentów niewiążących w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi i uchylającej decyzję nr 994/2012/UE (Dz.U. L 99 z 12.4.2017, s. 1).”.	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji. Norma skierowana do Komisji Europejskiej.
Art. 2	Transpozycja	Nie	-	-
Art. 2 pkt 1	Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 24 lutego 2020 r. bez uszczerbku dla jakichkolwiek odstępstw na podstawie art. 49a dyrektywy 2009/73/WE. Niezwłocznie przekazują	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji.

	<p>one Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie bez dostępu do morza, które nie mają granic geograficznych z państwami trzecimi ani linii przesyłowych z państwami trzecimi, nie są zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego Cypr i Malta nie są zobowiązane w związku z ich położeniem geograficznym do wprowadzenia w życie przepisów niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy, dopóki nie mają one żadnej infrastruktury łączącej je z państwami trzecimi, w tym sieci gazociągów kopalnianych.</p>			
Art. 2 pkt 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji.
Art. 3	<p>Wejście w życie</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>.</p>	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji.
Art. 4	<p>Adresaci</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p>	Nie	-	Przepis nie wymaga implementacji.